

Til
Stortinget v/ Stortingspresident
Parlamentariske ledere

3. januar 2017

Forvaltning av ulv

Våren 2016 inngikk et flertall på Stortinget et forlik om forvaltningen av ulv i Norge, i forbindelse med behandlingen av Meld. St. 21 (2015–2016) - Ulv i norsk natur. Dette forliket grunnla et nytt bestandsmål for ulv på fire til seks årlige ynglinger (valpekull), hvorav tre skal være i helnorske ulverevir. Valpekull født i revir som har en utstrekning på begge sider av riksgrensen mellom Norge og Sverige, inkluderes med en faktor på 0,5.

Med bakgrunn i at det nye bestandsmålet allerede er oppfylt, fattet rovviltneemndene vedtak om lisensfelling av inntil 47 ulver vinteren 2016/2017 i tråd med stortingsforliket. Utrolig nok reduserte Regjeringen lisenskvoten til 15 dyr, med begrunnelse i manglende juridisk grunnlag for uttak fordi skadepotensialet innenfor sonen er for lavt. Med dette er Stortingets mål for forvaltning av ulv i Norge fullstendig satt til side.

Beitenæringen i Norge har mottatt vedtaket med stor frustrasjon og bekymring. Med de opprinnelige lisenskvotene øynet vi et håp om en forvaltningspraksis i tråd med Stortingets målsetning om både beitedyr og rovvilt i norsk natur. Dette blir nå effektivt parkert av Regjeringens førjulsvedtak.

Vi deler ikke Regjeringens oppfatning om at dagens ulvebestand utgjør et lavt skadepotensial. Særlig med tanke på ulvens dokumenterte formeringsevne og anlegg for omfattende angrep og skade på husdyr, er det etter vår oppfatning svært nødvendig med snarlige tiltak for å forebygge framtidig skadepotensial. Angrepene i Enebakk (2015) og Rendalen (2016) er god dokumentasjon på skadene ulv forvolder, og på hvilket skadepotensial ulven utgjør for beitende husdyr dersom den ikke tas ut.

I Sølendalen og Spekedalen ble det sluppet 2000 sau i sommer. 560 av dem er tapt, og 176 av dem er dokumentert drept av ulv. Ulvene som ble tatt ut i Spekedalen er fra Julussareviret, Slettåsreviret og Juvbergreviret. I tillegg har en ulv fra Osdalsreviret også vært i samme område. Dette er godt dokumentert og tilgjengelig på nettsiden til Rovdata. Det er naturlig at skadene på sau innenfor ulvesona reduseres når statistikken fra 1995-2012 viser at over 65 % av alt sauehold innenfor ulvesona i Hedmark er avviklet.

I tillegg til direkte skader og tap av dyr, har beitenæringa også blitt påført store belastninger i form av kontinuerlig ekstratilsyn og kadaversøk. I beitesesongen 2016 var det ikke mulig å få

tatt ut de skadegjørende ulvene, noe som ytterligere synliggjør behovet for en forvaltning som tar skadepotensialet av ulv på alvor.

Ifølge NIBIOs rapport «Rovviltbestandenes betydning for landbruk og matproduksjon basert på norske ressurser» (2016) utnytter Hedmark kun 33 % av utmarksbeiteressursene, mens et sammenlignbart fylke som Oppland utnytter 68 %. På nasjonalt nivå høstes det fôr i utmark til en verdi av ca. 1 milliard kroner. Hedmark fratras derfor store verdier når en så lav andel av fylket beites.

NIBIOs rapport viser videre at utmarksbeitet innenfor ulvesonen er på et historisk lavt nivå grunnet høyt rovviltpress. Den største andelen av skader på husdyr forvoldt av ulv er ifølge Rovbase nå utenfor ulvesonen. Manglende vilje til forvaltning og uttak av ulv vil dermed bidra til en sterkt økende ulvebestand i årene som kommer, noe som i sin tur vil innebære økt angrepsbelastning utenfor ulvesonen.

Vi konstaterer at Landbruks- og matdepartementet (LMD) og Klima- og miljødepartementet (KLD) har motsatt konklusjon av skadepotensialet til ulvene som rovviltmyndene har gitt kvote for lisensfelling på. Mens LMD konkluderer med at felling av ulv i de aktuelle ulverevirene med stor sannsynlighet vil kunne avverge framtidige alvorlige skade på norske husdyr og tamrein, mener KLD at skadepotensialet er svært begrenset. Lovavdelingen i Justisdepartementet valgte likevel å ensidig legge KLD sitt faktagrunnlag til grunn. Dette gir ikke grunnlag for tillit til beslutningen.

Det kan ikke aksepteres at regjeringen setter Stortingets vilje til side i denne saken. Tilliten til stortingsflertallets gjennomføringskraft står nå på spill. Beitenæringen krever at Stortinget sørger for at eventuelle juridiske begrensninger for å gjennomføre ulveforliket klarlegges og løses omgående, slik at forliket kan gjennomføres i tråd med Stortingets vedtak, jf. Innst. 330 S (2015–2016).

Med hilsen

Lars Petter Bartnes
Norges Bondelag

Tone Våg
Norsk Sau og Geit

Arne Lofthus
Norsk Bonde- og Småbrukarlag